

Начало > Парични иски > Европейска заповед за плащане
Европейска заповед за плащане

Румъния

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Процедурата за заповед за плащане е предвидена в членове 1014—1025 от новия Граждански процесуален кодекс, който влезе в сила на 15 февруари 2013 г.

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Процедурата за заповед за плащане се прилага по отношение на безспорни, ликвидни и изискуеми вземания, отговарящи на задължения за плащане на определени парични суми съгласно граждански договор, включително договори, сключени между специалист и възлагащ орган, установени в документ или по силата на устав, разпоредба или друг документ, признат от страните с подпис или чрез друго, допустимо от закона средство. Приложното поле на този раздел не включва вземания, предявени от група вискатели в рамките на производство по несъстоятелност.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Процедурата за заповед за плащане е факултативна и заинтересованата страна може да подаде искане до съда съгласно общите разпоредби. Процедурата за заповед за плащане е специална процедура, която е много по-опростена от процедурата, предвидена от общоприложимото право и която дава на вискателя възможност да получи изпълнително основание съгласно условия, различаващи се от тези, определени в Гражданския процесуален кодекс.

Също така, когато възражението на длъжника срещу иск за заповед за плащане е обосновано, съдът може да отхвърли иска на вискателя в окончателно решение.

Вискателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право, ако: съдът отхвърли иска за заповед за плащане; ако съдът издаде заповед за плащане за част от вземанията и в този случай, с цел длъжника да се задължи да плати оставащото задължение, може да бъде предявен съдебен иск съгласно общоприложимото право; заповедта за плащане е отменена.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да. В новия Граждански процесуален кодекс не се прави разграничение по отношение на местопребиваването на ответника и процедурата за заповед за плащане се прилага независимо от това дали ответника живее в друга държава членка или в трета държава.

1.2 Компетентен съд

Искът за заповед за плащане може да бъде предявен в съда, който е компетентен да се произнася по съществото на делото на първа инстанция. Когато става въпрос за заповед за плащане, съдията проверява компетентността на съда по собствена инициатива.

Дали тази процедура се урежда от общите правила относно компетентността на съдилищата (в този случай следва да бъде включена връзка към този информационен лист) или е подчинена на различни принципи?

Компетентността за уреждане на иски за заповед за плащане се определя в съответствие с общите правила по въпроси, свързани с компетентността на съдилищата.

Вземания с облагаема парична стойност до 200 000 RON попадат в компетентността на съдилищата от първа инстанция. Вземания с облагаема парична стойност от най-малко 200 000 RON попадат в компетентността на трибуналите.

Правилото за компетентността в рамките на специалната процедура за заповеди за плащане се допълва от общите правила за компетентност според стойността.

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не съществува типов/стандартен формуляр, макар че вискателят — ищец трябва да спазва минимални формални изисквания при предявяване на своя иск, който трябва да включва определени данни, а именно: името и местоживеенето на вискателя или когато е приложимо, неговото наименование и седалище; името и местоживеенето на длъжникът като физическо лице, а когато длъжникът е юридическо лице, неговото наименование и седалище и, когато е приложимо, номерът на удостоверение за регистрация от търговския регистър или от регистъра на юридическите лица, фискалният код и банковата сметка; дължимите суми; фактите и правните основания за задълженията за плащане, техния референтен период, падежът на плащането и всеки друг елемент, който е необходим за установяване на вземането.

В същото време, към иска ще бъде приложен договора или всеки друг документ, показващ дължимите суми и доказателството за връчване на заповедта за плащане на длъжника. По отношение на връчването на заповедта, вискателят трябва да връчи заповедта на длъжника с помощта на съдебен изпълнител или чрез препоръчано писмо, с обявено съдържание и обратна разписка, съгласно което длъжникът е задължен да плати дължимата сума в 15-дневен срок от получаването на това уведомление. Тази заповед прекратява давностния срок.

Искът и приложените към него документи се подават в няколко екземпляра — за всяка от страните и един за съда.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Не, не се изисква представителството от адвокат, но се препоръчва.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Минималното съдържание на предявения иск е предвидено по закон. Вискателят — ищец трябва да посочи: претендираната сума; фактите и правните основания на задължението за плащане и техния референтен период; падежа на плащането и всички други елементи, необходими с цел установяване на вземането.

Ако страните не определят размера на лихвения процент по просрочено плащане се прилага референтният лихвен процент, определен от Националната банка на Румъния. Референтният лихвен процент, който е в сила на първия календарен ден на полугодieto, се прилага през цялото полугодие. Искът генерира следните видове лихви:

за договори, сключени между специалисти, от датата, на която вземането става изискуемо;

за договори, сключени между специалисти и възлагащ орган, без да е необходимо длъжникът да бъде уведомен, че плащането е просрочено: ако падежът е определен в договора, от денят следващ падежа; ако падежът не е определен в договора: 30 дни след като длъжникът е получил фактура или ако това е под въпрос, 30 дни след приемането на стоки или предоставянето на услуги или, ако заповедта за плащане е връчена преди получаването на стоки/услуги, след изтичането на 30-дневен срок след получаването на стоките/предоставянето на услугите; ако в законът или договорът е предвидена процедура за приемане или контрол, която позволява удостоверяване на съответствието на съответните стоки или услуги и длъжникът е получил фактурата или заповедта за плащане на контролната дата или преди тази дата, след изтичането на 30-дневния срок от тази дата;

в други случаи, от датата, на която плащането на длъжника е било или е законно обявено за просрочено съгласно закона.

Взискателят може да поиска допълнително обезщетение за всички разности, направени за събиране на сумите в резултат на ненавременното изпълнение на задълженията от страна на длъжника.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да, към искането се прилага договорът или всеки друг документ служещ като доказателство за дължимите суми (фактура, касова бележка, собственооръчно написана бележка и т.н.). Към искът трябва да бъде приложено доказателството за връчване на заповедта на длъжника, като липсата му ще направи искането недопустимо.

За уреждане на вземането, съдът изпраща призовки на страните в съответствие с разпоредбите относно неотложни въпроси, с цел да обясни и разясни, както и да настоява за удовлетворяване на дължимото плащане на длъжника или постигане на споразумение между страните относно начините на плащане. Призовката се връчва на засегнатата страна десет дни преди датата на съдебното заседание. Искането на взискателя и представените към него документи трябва да бъдат приложени към призовката за длъжника в копие, служещо като доказателство за искането. В призовката се посочва, че длъжникът е длъжен да подаде възражение най-малко три дни преди датата на съдебното заседание, като се уточнява, че ако не бъде подадено възражение, съдът може, предвид обстоятелствата по делото, да реши, че това е признаване на вземанията на взискателя. Ищецът няма да бъде уведомен за възражението, но ще се запознае със съдържанието му от преписката по делото.

Ако взискателят обяви, че е получил дължимото плащане, съдът признава това обстоятелство в окончателно решение, като обявява делото за приключено. Когато взискателят и длъжникът са постигнали споразумение относно плащането, съда признава този факт и постановява решение в рамките на съкратена процедура. Решението, постановено в рамките на съкратена процедура е окончателно и се счита за изпълнително основание.

Когато съдът, след като е проверил искането срещу подадените документи и декларациите на страните, е установил, че вземанията на взискателя са обосновани, той ще издаде заповед за плащане, в която ще посочи сумата и крайния срок за плащане. Ако след като е преразгледал доказателствата по делото, съдът е установил, че само част от вземанията на взискателя са обосновани, той ще издаде заповед за плащане само за тази част, като също ще определи краен срок за плащането. В този случай взискателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право, за да задължи длъжника да плати останалата част от вземането. Крайният срок за плащането ще бъде най-малко десет дни и няма да е по-дълъг от 30 дни от датата на връчване на заповедта. Съдията няма да определя друг краен срок за плащането, освен ако страните не са се договорили за това. Заповедта ще бъде предадена на присъстващите страни или ще бъде връчена на всяка от страните при първа възможност, при спазване на закона.

Когато длъжникът не оспорва вземането, като подава възражения, заповедта за плащане ще бъде издаден в срок не по-дълъг от 45 дни от датата, на която е предявен иска. Този срок не включва срока, необходим за връчването на процесуалните документи и забавата, причинена от взискателя, включително в резултат на изменение или допълване на иска.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако длъжникът оспори иска, съда преценява дали иска е обоснован въз основа на документите по делото и въз основа на обясненията и разясненията, предоставени от страните. Ако защитата на ответника е обоснована, съдът ще отхвърли иска на длъжника в съдебно решение. Ако аргументите на защитата, представени от длъжника по съществуването на делото, изискват разглеждане на други доказателства, различни от наличните такива и въпросните доказателства биха били законово допустими съгласно стандартната процедура, съдът ще отхвърли иска на взискателя за заповед за плащане в съдебно решение. Впоследствие, взискателят може да предяви съдебен иск съгласно общоприложимото право.

1.5 Обжалване

Длъжникът може да предяви иск за отмяна на заповедта за плащане в 10-дневен срок от датата на предаване или връчване на заповедта. В рамките на същия срок, взискателят може да предяви иск за отмяна срещу решението, отхвърлящо заповедта и срещу частична заповед за плащане. Исканията в иска за отмяна могат да бъдат несъответстващи с изискванията за издаване на заповед за плащане и, когато е приложимо, причините, свързани с погасяването на задължението след издаването на заповедта за плащане. Искът за отмяна трябва да бъде уреден от съда, който е издал заповедта за плащане, заседаващ в състав от двама съдии. Искът за отмяна не спира изпълнението. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжникът, но само срещу парична гаранция, чийто размер ще се определи от съда. Ако компетентният съд допусне иска за отмяна изцяло или частично, той ще отмени заповедта изцяло или частично, според случая, като постанови окончателно решение.

Когато взискателят е предявил иск за отмяна и компетентният съд е допуснал това действие, той ще постанови окончателно решение, съгласно което ще бъде издадена заповед за плащане.

Решението отхвърлящо иска за отмяна е окончателно.

1.6 Възражение

-

1.7 Последници от възражението

-

1.8 Последници от липсата на възражение

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Заповедта за плащане подлежи на изпълнение, дори и когато е оспорвана с иск за отмяна и придобива временно силата на присъдено нещо, до уреждането на иска за отмяна. Искът за отмяна не спира изпълнението. Спиране обаче може да бъде разпоредено по искане на длъжника само срещу парична гаранция, чийто размер ще се определи от съда. Заповедта за плащане става окончателна, ако не е подаден иск за отмяна от длъжника или той е бил отхвърлен. Ако компетентният съд допусне иск за отмяна, подаден от взискателя, той ще постанови окончателно съдебно решение, съгласно което ще бъде издадена заповед за плащане.

Заинтересованата страна може да оспори принудителното изпълнение на заповедта за плащане съгласно общоприложимото право.

Възражението може да се позовава само на нередности, във връзка с изпълнителното производство и причините, които са в основата на погасяване на задължението, възникващо след като заповедта за плащане стане окончателна.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Моля, вж. отговора на въпрос 1.8.1.

Последна актуализация: 29/03/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.